

Θάυμα του Αγίου Παϊσίου στις Σέρρες

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Το σύγχρονο θαύμα του γέροντος Παϊσίου συνέβη σε ένα μικρό χωριό των Σερρών. Το περιέγραψε στον υποδιάκονο Αμφιλόχιο, του Ιερού Καθεδρικού Ναού των Ταξιαρχών Σερρών, ο βιώσας το θαύμα Παντελής Κ.

Ο Παντελής ετών 18, νέος χρήστης ναρκωτικών ουσιών, είχε ένα τρομερό ατύχημα με το μηχανάκι του λίγο πιο έξω από το χωριό του με αποτέλεσμα να τραυματιστεί σοβαρά στο κεφάλι και να πάθει εγκεφαλική διάσειση. Πιθανότατα ήταν υπό την επήρεια ουσιών γιατί παρόλο που ήταν σε προγράμματα αποτοξίνωσης, το δαιμόνιο αυτό της ηρώνης δεν έλεγε να βγει από μέσα του.

Μπήκε εσπευσμένα στην μονάδα εντατικής θεραπείας του Γενικού Νοσοκομείου Σερρών με κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις. Οι γιατροί τον είχαν σε καταστολή και μετά και από ενδονοσοκομειακή μόλυνση ήταν σε κώμα με τελική γνωμάτευση ότι ήταν εγκεφαλικά νεκρός.

Οι γιατροί μην έχοντας άλλα μέσα στη διάθεσή τους, σήκωσαν τα χέρια ψηλά και είπαν στη μητέρα του ότι είναι στα χέρια του Θεού.

Η ημερομηνία της τελικής γνωμάτευσης για εγκεφαλικό θάνατο ήταν η 13η Ιουλίου. Σε μία ημέρα ο γιος της θα έκλεινε τα 18 του χρόνια, και αντί να μπει στην ενήλικη ζωή, τον έβλεπε στο κρεβάτι να παλεύει, όχι για τον γνωστό αγώνα κατά της μάστιγας των ναρκωτικών, αλλά τελείως άμεσα για την επιβίωσή του .

Η αξιαγάπητη κυρία Αναστασία δε το έβαλε κάτω. Με την προτροπή του άγιου πνευματικού της , παππούλη Αθανάσιου, πήρε το ΚΤΕΛ για Θεσσαλονίκη την επόμενη ημέρα και κατευθύνθηκε προς την ιερά μονή ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ – ΣΟΥΡΩΤΗ.

Γνώριζε για το μεγαλείο του γέροντα-Παϊσίου, δε γνώριζε όμως ότι εκείνη την ημέρα 14 Ιουλίου συμπληρωνόντουσαν 18 χρόνια από την κοίμηση του γέροντα.

Όταν έφτασε και είδε τη λαοσύναξη απόρησε, αλλά όταν της είπαν ότι ο γέροντας πέθανε την ίδια μέρα που γέννησε τον μονάκριβο γιο της κόντεψε να λιποθυμήσει. Ένωσε κάτι που δεν μπορεί ακόμα να περιγράψει. Μια ένωση με το θείο, την αύρα του γέροντα και γενικά ότι κάτι καλό θα βγει.

Παρόλη την κρισιμότητα της κατάστασης του γιού της , δε το χρησιμοποίησε σαν αιτία και περίμενε με ταπείνωση και γονατιστή πάνω από 4 ώρες μέχρι να έρθει η σειρά της να προσκυνήσει το μέρος, όπου κοιμάται ο γέροντας- Παΐσιος.

Προσευχήθηκε για το σπλάχνο της και πήρε λίγο χώμα από το μνήμα, το οποίο χώμα το πήγε στον πνευματικό της, και ο οποίος αφού το διάβασε, έφτιαξε ένα αυτοσχέδιο φυλακτό. Η κυρία Αναστασία έτρεξε στο νοσοκομείο και το εναπόθεσε κάτω από το μαξιλάρι του παιδιού της.

Το ίδιο κιόλας βράδυ είδε στον ύπνο της τον Γέροντα Παΐσιο να της λέει: «Μη φοβάσαι, θα γίνει καλά ο Παντελής».

Το επόμενο πρωί ο Παντελής συνήλθε υγιέστατος κάτι που οι γιατροί αδυνατούσαν να εξηγήσουν.

Μια έντονη ευωδία είχε κατακλύσει το δωμάτιο και αργότερα διαπίστωσαν ότι αυτή η μυρωδιά, προέρχονταν από το μαξιλάρι του Παντελή, στο οποίου η μητέρα του είχε τοποθετήσει κρυφά το φυλακτό με το χώμα από τον τάφο του Γέροντα.

Το μόνο που θυμάται ο Παντελής από το λήθαργο του, είναι η φιγούρα ενός μαυροφορεμένου γέροντα να του λέει: “άντε σήκω παλικάρι μου να πας στη μαμά σου. Τα κόλλυβα σου δεν τα έχεις στο ζωνάρι. Θα αργήσουμε να τα φάμε”.

Ο Παντελής από εκείνο το πρωινό έχει μια αποστροφή για τα ναρκωτικά και υγιέστατος διαβάζει και προσπαθεί να μπει στο πανεπιστήμιο.

Εξομολογείται στον πνευματικό της μητέρας του και θέλησε να μοιραστεί το θαύμα που βίωσε η οικογένεια του , με τον υποδιάκονο Αμφιλόχιο.

«ο Θεός μερικές φορές, όταν κάποιος δεν καταλαβαίνει με το καλό, του δίνει μια δοκιμασία, για να συνέρθει. Αν δεν υπήρχε λίγος πόνος, αρρώστιες κ.λπ., θα γίνονταν θηρία οι άνθρωποι· δεν θα πλησίαζαν καθόλου στον Θεό.»